

Foaia Poporului

PREȚUL ABONAMENTULUI:
 Pe un an 4 cor. 40 bani.
 Pe o jumătate de an 2 cor. 20 bani.
 România, America și alte țări străine 11 cor. anual.
 Abonamente se fac la „Tipografia Poporului” Sibiu.

Foaie politică
 Apare în fiecare Duminică.

Telefon Nr. 146.
 Adresa telegrafică: »Foaia Poporului«, Sibiu.

INSERATE:
 să primesc la BIROUL ADMINISTRATIEI
 (Strada Măcelarilor Nr. 12).
 Un sir petit prima-dată 14 bani, a două oară
 12 bani, a treia-oară 10 bani.

Două vorbiri despre Italia.

Evenimentul cel mai însemnat, de două săptămâni începătoare, care privește ținuta noastră față de Italia, îl formează două vorbiri, ce s-au rostit Luni și Marți. Una a spus-o contele Tisza în parlamentul din Budapesta, iar ceealaltă a rostit-o cancelarul Germaniei aliate, la Berlin.

In ședința de Luni a camerei ungare, în mijlocul atenționii încordate a întregei camere a luat cuvântul contele Andrassy interpelându-l pe prim-ministrul în chesitia viitoarei ținute a Italiei față de monarhie și aliata ei, Germania,

In interpelația sa contele Andrassy declară că nu-i stă'n puțință să desvolte laturea politică a acestei chestii. E convins însă, că ori ce s'ar întâmpla, națiunea maghiară va privi în liniste și cu bărbătească hotărîre în fața evenimentelor viitoare. Națiunea maghiară nu se sperie de nimeni. Cu cât situația va deveni mai grea, cu atât va fi această națiune mai la locul său, plină de spirit de jertfă și vitejie. Adresându-se apoi prim-ministrului interpellantul îl întrebă pe acesta, ce e adevărat din știrile privitoare la concesiile teritoriale, pe cari monarhia noastră le-a făcut Italiei. Nu întrebă, că ar fi de lipsă ori nu aceste concesii, deoarece pentru aceasta e responsabil guvernul. Ișii esprimă însă speranță, că tratativele se vor face pe o astfel de bază, care se înrăurească și pe viitor în mod beneficător legăturile noastre cu Italia. Invoiala, care s'ar putea face acum ar servi de bază nu numai delăturării unei primejdii momentane, ci și a unor statornice relații de pretinie. Controversele dintre monarhie și Italia ar folosi numai pansiavismului ușurând înființarea unui al treilea stat pe marea mediterană.

Răspunde contele Tisza. El spune că nu va cerceta știrile aduse de ziare în ceea ce privește concesiile teritoriale căutând întru cât aceste corăspund adevărului.

In liniamente generale însă aceste știri dau o icoană adevărată a concesiunilor teritoriale făcute de monarhie Italiei. Mai cu seamă în tratarea chestiei celei mai esențiale aceste știri corăspund adevărului. Căci monarhia i-a făcut de fapt Italiei propunerile referitoare la concesii teritoriale, numai pentru ca să-și asigure neutralitatea statornică a acestei țări,

Acest pas a fost făcut de către factori competenți avându-se conștiință, că pretinia stabilă între monarhie și Italia stă în strânsă legătură cu interesele de viață ale acestor două țări.

Interesele mari pretind, că fie și cu prețul unor jertfe grele să se delăture din calea bunelor legături dintre aceste două țări punctele de ceartă aruncate la suprafață de valurile războiului de față.

Ne-am convins, că delăturarea acestor puncte de ceartă se poate face numai prin concesii teritoriale. Am pășit deci pe această cale....

Având conștiință întregei noastre responsabilități aducem deci aceste jertfe nu din tactică și nici numai pentru delăturarea greutăților de acum, ci în firma convingerei, că prin aceasta servim interesele statornice ale țării noastre, precum și ale monarhiei.

Răspunde contele Andrassy. Dânsul ia la cunoștință cu deplină mulțumire răspunsul prim-ministrului. Accentuiază că atât eamara cât și națiunea sunt de-o singură parere în două puncte:

Dacă războiul nu se va putea înconjura, ne vom împlini datorința cu bărbătie, dar noi suntem aplicați,

— dacă e cu puțință — să facem legăturile noastre cu Italia mai strânse, mai prietenești și mai sincere.

In vorbirea sa cancelarul german Bethman-Holweg a spus următoarele: „Poporul Italian stă cu parlamentul său înaintea clipei de a se hotărî, că vrea îndeplinirea vechilor nădejdi naționale, pe cale pașnică, ori vrea să arunce țara în războiu și să tragă sabia împotriva aliaților săi. Eu nu pot să perd orice nădejde, că cumpăna păcii va fi mai grea, decât a războiului. Oricum se va hotărî Italia însă, împreună cu monarhia austro-ungară, noi am făcut totul, ce s'a putut, spre a sprijini legătura de alianță, care a adus atâtă folos și bine la cele trei împărații. Dacă se rupe legătura de unul din tovarăși, noi vom ști, ca și până acum să privim în fața primejdiei nouă cu încredere și fără teamă“.

Acste două vorbiri ne arată, că Italia încă nu s'a hotărât, dar zilele următoare, poate ceasurile mai apropriate ne vor lămuri în aceasta privință.

Iată, după ziarele nemțești, ce concesii teritoriale, adevărate, ce ținuturi a promis monarhia noastră, că-i dă Italiei pentru neutralitatea ei.

1. Ținutul Trentino întreg (Tirul locuit de Italieni).
2. Ținutul Isonzo cu Gradiska.
3. Autonomie foarte largă pentru orașul Triest, cu universitate și port liber de mare.
4. Austro-Ungaria se declară fără nici un interes pentru Albania de sud și recunoaște îndată ocuparea Valonei de către italieni.

5. Austro-Ungaria și Germania se declară gata a cerceta prietenie pretensiunile (cererile) italiene pentru ocuparea orașului Görz și a unor insule din Dalmatia.

Indeplinirea acestor concesii o garantează împărația germană.

Stiri din Italia.

Roma 14 Mai. Semioficioasa agenție Stefani comunică: Regele a primit astăzi în audiență pe președintele senatului Manfredi, pe președintele camerei Marcora și pe fostul prim-ministru Giolitti.

Berlin 14 Mai. Conform unei stiri din Roma intențunea de-a dimisiona a prim-ministrului Sonino și a ministrilor Martini (colonii) și Orlando (lucrări publice), exponenții principali ai războiului, a fost un fapt înplinit încă înainte de a se întârzi consiliul de ministrii, care a decis demisiunea guvernului. Aderenții lui Giolitti din cabinet au pretins un ministeriu, prezidat de Giolitti, care ar avea majoritatea camerei.

Berlin 14 Mai. După stiri din Roma 300 membri ai camerei (majoritatea) și o sută senatori (majoritatea) l-au asigurat pe Giolitti de încrederea și sprijinul lor.

Giolitti — precum se spune — este un aderent fervent al Puterilor centrale.

Turburări și demonstrații.

Roma, 14 Maiu. Un grup de manifestanți au atacat eri după amiazi pe senatorul Bertolini, prietenul lui Giolitti. Bertolini, a scăpat cu viață numai grație intervenției unui ofițer.

Berlin, 14 Maiu. Un grup de intervenționiști din Turin s'a întârziat în fața redacției ziarului „Stampa“ manifestând în contra aderenților păcii.

In Veneția manifestanții voiau să pătrundă în fața consulatului german, au fost însă împedecati de carabinieri. Drept răspuns manifestanții au spart geamurile societății germane „Lloyd“ și au sfârșit firma societății.

Ziarul socialdemocrat „Avanti“ comunică, că rezistenții chemați sub arme au demonstrat în mai multe părți ale țării în contra războiului.

In Milano, le-a succes intervenționiștilor să rupă cordonul militar și să pătrundă în fața consulatului german, unde au rostit discursuri incendiare.

In Roma au avut loc demonstrații în contra lui Giolitti. Un grup de peste 100 de manifestanți, între cari mulți studenți, au demonstrat în fața locuinței lui Giolitti.

In România poporul a protestat în contra războiului. Femeile au vrut să împede plecarea din oraș a soldaților mobilizați.

Atitudinea socialistilor.

Roma, 14 Maiu. Conducerea partidului social-democrat a adresat un apel către membrii partidului, ca să agite în contra războiului.

Genua, 14 Maiu. Socialiștii organizați au hotărât să declare greva generală în cazul decretării mobilizării generale.

Bologna, 14 Maiu. În 16 I. c. sunt convocați aici deputații și delegații socialiști, ca să desbată chestia proclamării grevei în caz de război.

O carte verde.

Roma, 15 Maiu. Guvernul Salandra a intenționat să prezinte parlamentului o carte verde despre tratativele diplomatice, despre criza internațională și despre atitudinea Italiei, pentru a să ofere deputaților prilejul de a-și forma o părere independentă despre situația externă a Italiei.

Regele nu a primit abzicerea ministrului Salandra.

Roma. După stiriile sosite mai nou se anunță, că regele nu a primit abzicerea ministrului Salandra. Aceasta a rămas deci și mai departe și în 20 luna aceasta, așa că Joi, își va da seama despre lucrările sale. Situația politică rămâne foarte serioasă.

Risipă de timp.

de Ioan Stan.

Era într-o Duminecă după-amiază. Toamna:

Frunzele începeau să se desprindă de pe ramuri și orbecând de câteva ori în vîrtejurile lor între cer și pământ, cădeau, să dea vieță altor frunze, care vor veni după ele.

Vremea frumoasă te poftea să urci dealuri, să cobori văi, să nu-ți mai sături ochii, privind la frumusețele naturii.

Ce mai lucruri minunate! Păduri de brad și de stejar cât vedeai cu ochii, juri-imprejur. Ici colea căte un ogor. Pământ bun, binecuvântat de D-zeu!

Erâm la graniță între Germania și Austria, cu un picior în Germania, cu celelalte în Boemia. Sate curățele de-o parte și de alta. Urloaie de fabrici din belșug. Acum odihneau și urloaiele.

Numai oamenii nu odihneau. Numi venea să cred ochilor. M-am uitat mai bine. Iacă, colea, cale de o bătaie de pușcă un țară își mâna boulenei. Nește vite frumoase, de-a mai mare dragul. Bine nutrite, de rasă Pinzgau.

— „Cum?“ am întrebăt pe însoțitorul meu, „astăzi se lucră la D-Voastră?“

— „De ce nu?“

*Aud buciu în dumbravă
Rugăciunea de război
Urlă tunurile 'n slava —
Fie Dumnezeu cu noi.*

Maria Cunțan

IMN NOPȚII.

*

*O noapte, din codrii te 'ndură
La noi iubește-te iar,
Revărsă-ți bogatul tău dar ...*

E lîntște. Pace...

Tăcură

*Pe rând întrecutele mierle,
Iți pune broboada de perle,
Să 'mbracă vestmântul de vrăje,
Așeză-ți pe frunte cununa
De stele. Să pune de străje
Pe dealuri să lunece luna.
Să-apoi te ridică 'n picioare
Din tronul iäu palid. Ușor*

— »Azi?... Duminecă?“
— „Ai dreptate e Duminecă. Dar uite, toata săptămâna a fost ploioasă. N-au putut bieții oamenii să iasă la câmp. O vreme de tot nepotrivită. Azi e bine. De ce să nu folosească oamenii timpul cel bun?“

— „Dar nu-i păcat?“

— „Nu Părintele din sat îi iartă. Le spune la biserică: astăzi puteți să lucrezi. Va dău eu slobozenie. D-zeu vede și cunoaște sufletele voastre, D-zeu știe că ați fost creștini buni. Folosiți timpul! Vine iarna și e păcat de câmpurile voastre nesămăname.“

M-am uitat la însoțitorul meu, să văd, dacă nu-mi povestesc lucruri, pe cari nici el nu le crede.

— „Preotul le spune oamenilor așa?“

— „Da. In biserică la slujbă.“

— „Mare minune! La noi nu s'ar putea una ca asta.“

— „De ce să nu poată da sfaturi ca asta? m'a întrebat însoțitorul, „Nu e firese? Bieții oameni nu și-au putut vedea de lucru câmpul, săptămâna întreagă. Dacă rămâne câmpul nelucrat — nu-i așa? — nu poate da roadă dorită. Crezi D-ta, că D-zeu vrea răul oamenilor? Crezi D-ta, că D-zeu poate dă sfat țăranilor să stea cu mâinile în sân. Nu înseamnă a cinsti pe D-zeu cu muncă asta a câmpului? N'a avut omul timp de ajuns să se gândească la mântuirea sufletului săsesc zile ale săptămânii, cât timp a ploat si a viscolit pe afară? N'a putut n'a avut vreme să se roage atunci lui D-zeu?“

Măi, măi, par că are dreptate neamul meu. In timp ce mă plimbam pe potecă, și auziam mugetele liniștile ale boulenilor, mi-a apărut înaintea ochilor un sat de-al nostru. De câte ori mă apucă dorul, în streini, de satele românești!

Vedeam biserică, pe o costișe de deal, vedeam primăria, vedeam crâșma jidovului, plină de țărani, vedeam hora din sat, auziam chihotele și mă bucuram că pot să-mi întruchipez atât de ușor toate tainele și frumusețile unui sat românesc.

*Cu brațul jă semn în cuprinsul
Albastrul cer și'n întinsul
Văzduhului... Biruitoare
Îninde-ți aripa cu spor.
Imprăștie-ți trena pe drumuri,
Iar părul în valuri să-ți cauză
Pe umeri, și 'mpreajmă de pază
Din săn drosește-ți parfumuri...*

*La semnul tău toate-au tăcut:
Să tațnă e sus, iar jos pace,
Să vântul și frunza chiar tace
Să linște 'n plept să facut.
E-un cântec de harfă 'n surdină,
O soaptă, un tațnic adagiu;
Iar zarea întreagă e plină
De-al viselor tale miragiu...
Luceafărut iată răsare
Pe cerul cel umed, e stins,
Dar crește lumina i mai mare
Cu fiecare clipă 'n cuprins.
Din negură urșa greoate
Ișt mișcă încetul ei trup
Să gâtul a lene 'să 'ndoacie.
Acuma și alte se rup*

La o poartă de cetate....

La o poartă de cetate —
Zic iubirei — bun rămas
Viselor necumpătate —
Clipelor de-acum vă las.
E o zare mai curată
Ca cerința de-a iubi
Steaua când îți se arată
De clipirea ei invit.
Am văzut în vis o punte
Semn al vremei ca să plec —
Sbuiumărilor mărunte
Vă sugrum și vă încet.
Cel ce vise nu mai are
Pleacă 'n luptă fără scut —
Not am inviat cântare
Visele ne-au petrecut —

Dar nu mi-a fost bucuria întreagă — nu mi-a fost, fiindcă m'am gândit la grozava risipă de timp dela noi.

* * *

Ceeace se petrece la noi în pri-vința risipei de timp — întrece orice închipuire. Ne este *răstine* să o spunem, dar trebuie să o spunem, fiindcă neamul, care vrea să trăiască trebuie să știe priviță, drept în față, rebelelor, cari îl bântuie și să știe să se *apere* împotriva lor.

N'ai fost, dragă țaran dela granița Béiemiei și Germaniei, la noi, în Ardeal, în satele românești — ca să te *crucești* de ce ți-e dat să auzi! N'ai fost tu, care muncești din greu și Duminecile — dacă e de lipsă — ca să înaintezi, n'ai fost la noi, ca să auzi pe Baba Chiva și pe Surata Anisia și pe Lelea Palagia cum se codesc dela lucrul câmpului zeci, ba sute de zile pe an! Pentru ce? Să-ți spun, neamțule, pentru ce.

Mai întâi și mai întâi nu lucră femeile Miercuria după Paști, să le omori: altfel capătă dela D-zeu durere de cap.

Întreagă săptămâna din postul Paștilor stau cu mâna 'n sân — pentru că — hei, pentru ca să nu le calce caii lui Sântoader!

Joile, dela Paști până la înăltarea Domnului, nu ți-ar lucra femeile să le împuști. Zice că altfel le bate piatra hotarul.

In ziua sfântului Gheorghe e păcat să lucri — le seacă Dumnezeu laptele vacilor.

Sărbători cu cruce neagră, sărbători cu cruce roșie! Sărbători pagânești, sărbători crestinești! De tot soiul!

Alege, române! Găsești sărbătoare pentru ca să nu-ji sece mâna, ca să nu căpieze oile (tu, slava Domnului, n'ai căpiat!), ca să nu te lovească trăznetul, ca să nu sece rădăcina grâului, ca să nu se umfle gâtul porcilor — fiindcă e Sfânta Marina, fiindcă e Sfânta Magdalina — și-asa cale lungă să ne-a-jungă! . . .

In zadar întrebi tu, om cu scaun la cap: Da, pentru D-zeu, de ce atâ-te sărbători? Bine, înțeleg, o sărbă-

*Din vînățul farmec al verii
Voloase 'n cuprinsuri răsar
Din marea cea lîmpede-a sertă.
Apăre și toacă 'n altar..*

*Așa cum vin toate pe rând
Din strungă esind, par o turmă
De ot cu clobanit lor stând
Pe-o pajiste-intinsă... In urmă,
Deodat ridicându-mi mai sus
Privirea pe cerul de vară
Cu față întoarsă spre-apus,
Vâd lîmpede steaua polară.
Și cumpăna stând între ele
Să fie la toate măsură,
Căci ori-cât de blânde par ele
Le 'ncearcă și vrajba și ură...*

*Ca fulgeru 'n mijloc de cer
Un pumn de lumină se tate,
Și două din brâul tău pier
Cu lungă și-aprinsă văpate.
Din creștet pe rând se desprind,
O clipă le vezî, cum aleargă:
Nebune 'n văzduhuri s'aprind,*

toare două, mai mari, pe lună — ca să răsuflă odată din baierile inimii — dar așa?!

Iți răspunde Baba Chiva: ne bate D-zeu dacă lucrăm!

Acum, cu bătaia astă a lui Dumnezeu e lucru ciudat! De ce să se supere D-zeu pe noi, fiindcă ne vedem de gospodăria noastră?

De ce să simi noi mai iubiți de D-zeu dacă stăm cu mâna 'n sân și povestim bazaconii prin ale cărui — decât dacă sămână, arăm, secerăm? Nu este și *asta o slujbă*? O slujbă cinstită, de preamărire a lui D-zeu!

De ce ne închipuim noi pe D-zeu cu un catastif mână însemnat acolo: „Baba Chiva a lucrat în Joia trecută! Hăit, o aşteaptă munca iadului“!?

Multă bătaie de cap ar avea D-zeu dacă ar însemna toate prostiile omenesti, legate de sărbătorile băbești!

Cu asta nu zic, Doamne ferește, ca să stârpim sărbătorile de pe față pământului. Dimpotrivă, să le dăm *cinstea* cuvenită.

Sufletul omenesc are *lipsă* de clipe mari, de înăltare sufletească. Atunci își adună omul gândurile, își împreună mânilor și se roagă Dumnezeului lui. Este o reci legere sărbătoarea. Cum căștigi puteri după o noapte, durmită bine să să căștigi puteri după o sărbătoare, folosită cu cap.

Dar tot sărbători și iarăși sărbători!

Să spunem *noi* ce-i asta: e lenea, da, lenea de găndire și lenea brațelor.

Omul cuminte știe că sărbătoarea e făcută să te ridice și nu să te moleștească — omul cu scaun la cap primește, că dacă jumătate anul stai cu mâna 'n sân nu poți ține pas cu alte popoare, cari muncesc din greu, ca nemții, chiar și Dumiaeca — omul cu toți boii acasă are atâtă judecată să o rupă cu trecutul ruginit, adecă cu ce este ruginit din trecut, și să-și zică: Așa nu poate merge!

* *

Gândurile astăi m'au cuprins cedind o ordinătune ministerială, care dă voie țăranilor să lucre câmpul și Duminecile, în vremurile grele de astăzi.

Ca țărăș apoi să se șteargă.

Și altele locul apuc

Acelor ce trec la răpaos

Și altele vin și se duz

Iu negrul și vecintul haos.

Deodata și-a lăptelul cale

O văd luminoas' — apărând,

De-mi pare-un patangen țesând

Hlamida cu pânzele sale.

Stropit e cu perle vestmântul

E-o fină dantelă... și-acușa

Când doarme sub pază pământul

Se 'nalt' — aromind găinușa.

O noapte! al tău este tot

Intregul tezaur de stele,

Al tău e cuprinsul cel-poi

Prințepe cu mîntile mele.

Când ochii tăi tainic apar

Podoabă 'n tacere a face:

O stea ml-o trimite în dar

Și mie. O noapte-ți cer pace!...

I. Broșu.

— — —

La lucru, români! numai așa vom scapa din năcasă. Numai așa vom ieși cu față curată din învălmășeala astă grozavă.

Invinge cine e cu inima liniștită — cu brațul tare și cu gândurile limpezite.

Sărbătorile băbești, sărbătorile prea multe ne iau puterea, Dumnezeu nu poate să vrea așa ceva. De aceea: la lucru și Dumnezeu să va bucura mai mult, văzându-ne lucrând, decât hoinăring ca babele bătrâne și limbute! . . . Dacă vrem să tăim, așa să facem!

Concertul d-rei Ana Voileanu și-al d-lui Ionel Crișianu După o pauză de luni de zile, am putut în fine admira din nou pe estrada „muzeului Asociației“, doi artiști, pe cari ne place a-i numi cu drag „ai nostri“: d-ra Ana Voileanu și dl Ionel Crișianu.

Cei ce nu cunosc voința de fier, de care e cuprinsă d-ra Voileanu în urmărirea idealului de artă luat ca ţintă a vieții, și cu care obiceinuște să atace cele mai strălucite pagini de muzică, vor fi rămas, poate, cine știe, sceptici, uneori, la recitalul d-sale din urmă. Și aceasta tocmai din pricina selecționii judecioase a pieselor, pe care o știe face. Să cântă Bach în Sibiu! . . . Ce straniu. Ei bine, aceasta înseamnă a fi stăpân pe-o personalitate mai mult ca de toate zilele; înseamnă să ai curajul de-a ti impune voința facătoare de minuni și acolo, unde se pretinde un adevărat prisos de energie vitală pentru ca să ești biruitor.

La audiuția d-sale din Vinerea trecută, Tânără pianistă a prezentat publicului trei piese: splendidul *Concert italien de Bach*, apoi romanticul *Faschingschwank de Schumann* și pasionata *Fantezie în fa minor de Chopin*.

In „Concertul italian“ mai cu seamă, d-ra Voileanu a susținut cu un ritm suveran bogăția de imagini și forța tumultuoasă a ideilor, ce ținăușe ca niște izvoare de pretutindeni. Pentru de-a interpreta pe Bach e nevoie de-o afinitate sufletească și de o abilitate psihică deosebită, spre a se putea cinea compoziția într-o toate intențiilor compozitorului ale cărui fantezii sublime n'ar răma-nea în definitiv altceva decât, să spunem așa, niște strălucite pagini de exerciții pentru degete îndărătnice. La neobișnuitele calități de tecnică ale d-rei Voileanu trebuie să mai adăogăm în cazul acesta o inteligență superioară, și o tendință lîmpede de originalitate adeseori surprinzătoare...

Dl Ionel Crișianu, pe care împrejurări străine de voință d-sale ni lăsăruit pentru un an de zile și nouă, sibienilor, este acel cântăreț simpatic, care pe lângă calitățile d-sale de artist te interesează și ca om. D-sa e un cântăreț bun, un om fermecător, și-un „causur“ îndemânicat. C'o intimitate rară, care aproape auditorul de artist până la cea mai mică distanță, dl Crișianu ne-a tălmăcit balade și cântece de Dima, Brediceanu, T. Popovici, Gounod și Loewe, cari toate au fost învăluite cu aceea artă a cântecului, expresivă, justă, în care mijloacele vocale sunt atât de bine ajutate de jocul fizionomiei, de dicțiune, de articulațione, de acea

artă nobilă, care răspândește o atmosferă binefăcătoare, ce te face să uiți pentru o clipă ciudăteniile și durerile urâte ale vieții...

Concertul, trebuie să amintesc că a fost dat pentru un scop de binefacere.

Cronicarul.

Telegramele războiului.

Luptele din Dardanele.

Amânunte asupra debărcării aliaților englez și francezi în cele două zile dinăun.

Roma 13 Mai. — „Corriere della Sera“ primește următoarea din Londra: Cea dinăunătare de seamă asupra decarcării trupelor aliate la Gallipoli, se datorează lui Ashmead Bartlett, care a trimis-o tuturor ziarelor din Londra, pe contul cărora el se găsea în mijlocul forțelor engleze care luptau în Dardanele.

Cum s-au apropiat trupele de țarm.

De să cam întârziată povestirea ne dă o idee de învechunare și de greutățile luptei,

Intreaga flotă și transporturile fuseseră împărțite în cinci divizii. Se hotăriseră trei debarcări principale. În ziua de 29, una din diviziile făcea o debarcare la capătul peninsulei Galiopoli lângă Seddul Bahr. Contingentul australien și nno-zelandez debarcă la nord de Kaba-Tepe, pe când ceva mai la nord trupele diviziei de marinari făceau o demonstrație. Corespondentul în cheștiune urmări operațiunile australienilor.

Înceț — zice dânsii — în timpul nopții zilei 29 Aprilie, divizia noastră, care trebuia să debace trupelor de întârire ale contingentului australien, tocmai la nord de Kaba-Tepe, se îndreaptă către această destinație. La ceasul unu din noapte, navele ajunseră la locul hotărât și la cinci mile de punctul în care debarcarea trebuia să se facă, și acolo se opriră. Soldații fură treziți și li se servi ultima ospătare caldă. La 1.20 din vasul amiralului se făcu semn ca să sloboadă în mare bărcile cari rămăseseră atârnate, pentu a fi trase de salupe.

Intruniți pe punta din după, în fața mărilor tunuri, 105 soldați australieni, perfect echipați, primiră ultimele iustrucții de la ofițerii lor, cari acum săse luni tot ca și soldații de sub comanda lor, trăiau ca niște buni și liniștiți burgheri în Australia și în Noua Zelanda, la cinci mii de mile depărtare de aci. Alături cu soldații, erau aliniate companiile de debarcare ale marinilor noștri, a căror vechie uniformă albă a fost presimbată în altă culoare „Kaki“.

Fiecare imbarcațiune era sub comanda unui cadet, mulți dintre cari vedeau direct din școală de la Dörmouth, numai după două semestre de studii. La 2 și 5 s-au dat semnalul intrării trupei în imbarcațiuni. Soldații debarcăți din corăbii, luară loc în luntrii trase de grupuri de căte trei salupe.

Inălțimea sub care s'a peircut debarcarea se întinde la nord de Kaba-Tepe și se ridică ca la 310 metri cu vârfurile sale de la Koja Chmen Dag. Ea face parte dintr'un triunghi încurcat de dealuri și văi cari se întinde de-a lungul peninsulei Galipoli până la baia Aă-Basi, deasupra strâmtoarei Cianok.

Prima debarcare.

De abia începu a se crăpa de ziua și trăgătorii dușmani ascunși peste tot locul așintiră focurile lor asupra imbarcațiunilor pe data ce fură în direcția puștilor. Trei dintre salupe desprinzându-se de remorchierei lor, rămăseră în via-

valurilor, fără cărmă și luati drept țintă al unui foc viu al inamicilor începută a perde camenii în număr mare. Decarcarea avu loc în mod mecanic sub acest foc, salupile supraîncărcate, care se desfăcuseră de salupile de tras și se depărtaseră de vesele de războiu, fură trase la mal cu mari sfotări de căte săse sau opt marinari. Când au ajuns la coastă toți sărită pe țarm și luară drumul către înălțimi.

Abia terminată completă debarcarea și un detașament de turci ascunși în niște tranșee deschiseră un foc viu de arme și mitraliere. Mulți fură loviți, căci se găseau încă în grupuri compacte cum debarcaseră din salupuri, căte 40—50 de fiecare. Fu un moment de panică.

Australienii nici n'aveau armele încărcate și înaintau numai cu baioneta la armă.

Când fu z'uă albă navele de războiu căutără să susțină înaintarea trupelor pînă într'un foc al tunurilor de calibră mare și mijlociu, dar năcunoscând pozițiunile inamicului sprijinul era mai mult moral decât real. Când ești soarele și negura se imprăștia se putură vedea australienii stabiliți pe vârful înălțimilor și căutând să-și deschidă drumul spre nord.

Artleria turcă risipește trupele debarcate.

Către 8,45 dimineața focul de pe coline devine puternic și dură toată ziua. Lupta era foarte nehotărâtă căci se dedea pe un teren răpos în căd era anevoie să se urmărească cu exactitate. O pozitie cîtigată pe cu'mea cea mai înaltă făcu posibila debarcarea altor trupe.

Pe măsură ce debarcau trupele veneau de la țarm noi întăriri. Îndată ce lumina permise, turci deschiseră un foc viu asupra țarmului. Erau tunurile din lagărul Kaba-Tepe și un altul mai la nord. Salupile cădeau fără incetare și împrăștiau rândurile trupelor debarcate. În zadar se încercă vapoarele să înăbușe aceste focuri căci nu se cunoștea precis poziția. Un crucișător apropiindu-se de coastă să de mult în căd atinse pământul reuși să arunce o grindină de gloanțe asupra pun telor de unde veneau focurile și reduse la tacere tunurile turcești.

Pe când se însperă turcii înaintaseră cu întăririile lor și atacurile devenire tot mai puternice; ei erau susținuți de un foc foarte viu de artillerie. Presiunea asupra fronturilor zeelandezilor și australienilor devine tot mai gravă și linia ocupată de ei trebuia să fie retrasă în timpul nopții.

Turci sub ploaia obuzelor uriașe.

În dimineața zilei următoare se află că inamicul a primit peste noapte întăriri însemnante și că pregătea un mare asalt la nord est. În adevăr el începu pe la 9,35 dimineața. De pe năvăi noi puteam vedea un covoi numeros de tuni care înainta șerpuind către vârful colinel și încercând să se apropie de pozițiunile cupcate de trupele debarcate. Inamicul avea așezate în linie de tragere căteva tunuri cu care bombardase toată noapte pozitivile australienilor.

Sapte nave de războiu se apropiaseră de de țarm în timp ce »Queen Elisabeth« rămăsese la larg. Fiecare din nave acoperăea căte o poziție din linia trupelor. Când se dădu semnalul de începeră focului, înăşimile și văile genueau sub povara explosivelor.

Tot felul de proiectile de care dispuneau vapoarefură intrebunțate; salupile de 381 milimetri ce porneau de pe »Queen Elisabeth« conțineau fiecare căte 29.000 proiectile; apoi granate de toate mărimele fură aruncate până la cele de 76 milimetri.

Turci continuă să înainteze cu mult euraj, în timp ce artleria lor încerca să facă vapoare să se depareze de coastă, îndrăptând

focul asupra lor. Trăgătorii turci, buni ochitori: încercau să ia la țintă pe ofițerii și marinari care se găseau pe punte și pe coperiș.

Focul armelor și mitralierilor nu mai însoțea și se transformă într'o adeverărată ploaie când turci împinseră coloana lor de atac înainte. Coloanele erau în flăcări, în timp ce pe țarm mase de trupe așteptau să ia loc în tranșee și detașamente întregi de debarcare lucrau fără încrezere la descărcarea proviziunilor și munitionilor.

Marele atac al turcilor dură două ore.

Guvernul italian nu intrunează majoritatea Camerei.

Roma, — Agenția Stsfani anunță: Dat fiind faptul că în privința unei direcții hotărîte în cheștiunea politice externe, guvernul nu se bucură de sprijinul armonic și unitar al partidelor constituționale, după cum s'ar aștepta în actuala situație gravă, consiliul de miniștri a decis să înainteze regelui demisia intregului cabinet. Regele și-a rezervat dreptul de a hotărî.

Roma, 14 Mai. — Eri înainte de ameza primul ministru Salandra a convocat consiliul de miniștri pentru orele 3 și jumătate a. m. În acest consiliu miniștri au hotărît să și dea demisiunea pe care Salandra a prezentat-o regelui la orele 7 seara.

Roma, 14 Mai. — Agenția Stefani anunță: Ediția de noapte a ziarului Giornale d'Italia anunță următoarele:

Azi se iră presidentul Camerei Mareora a sosit la Roma și înălțat să a dus la Quirinat, unde a fost prim în sălii de rege la orele 9 și jumătate. Audiența aceasta a durat o oră. Mâne regele va primi și pe ceilalți proședinti ai Camerei și alte personagii marcante.

Lugano, 14 Mai. — Este demn de toată atenție un articol al ziarului »Stampa« din Tóino, care a produs o adâncă impresiune în cercurile politice. Autorul articolului probabil este senatorul Frassati, care în cursul dezvoltărilor sale a stabilit că majoritatea Camerei nu este de partea lui Salandra.

Situatia în nordul monarhiei.

Budapesta 15 Mai. — Din mărele cartier general al nostru se comunică oficial cu data de azi:

Retrajerea dușmanului din Polonia rusească continuă încă și se estinide și asupra sectorului frontului de pără aci al Pilis. Armatelor aliate de sub comanda generalilor Vorcsch și Dankl și-au pus piciorul pe teritoriul, care se întinde spre răsărit dela Petrikau până la Vistula și spre Kielcze. În Galicia de mijloc Rușii se retrag peste râul San dinaintea oștirilor arhiducelui Josef Ferdinand, iar dinaintea unghiu format de armatele generalilor Boroevici și Ermoli Böhm se retrag din ținuturile Dobromil și Starý Sambor în direcție nordestică. În luptele cu ariergardele dușmane trupele noastre au ajuns până la înălțime situate spre sudvest dela Dobromil și Starý Sambor. Lă ofensiva generală s'au atașat și trupele aliate comandate de generalul Linstingen, cari înaintează peste Turka și Skola. În Galicia de sud-est lupta ține încă. Mari forțe rușești înaintează peste Operțyn, spre nord dela Snyatin până la Mahala. Höfer

Budapesta 17 Mai. — Din mărele cartier general al nostru se comunică oficial cu data de azi:

In Polonia rusească trupele aliate continuă urmărirea dușmanului spre

sud dela Pîltîta inferioară. Am curățit de dușman regiunea deluroasă Kielce până pe cursul superior al Camenet înaintând pe valea Vistulei în contra înălțimilor din nordul Klîmborului. Pe linia Rudnîk — Przemysl — San am respins arier-gardele rusești, cari înaintau pe valea San-ului alungându-le de pe ținutul vestic al acestui râu, aici am făcut mulți prizonieri ruși. Armatate noastre, cari înaintează din Carpații păduri și continuă urmărirea. În regiunea înălțimilor Magiero am împrăștiat eri un puternic detașament din arier-gardele dușmane capturând 7 tunuri și 11 mitralieze și făcând mai mult de 1000 de prizonieri. În sunetele muzicei și între uralele locuitorilor au intrat eri după amiazi trupele noastre în Stary Sambor. În Galicia de sudost, spre nord dela Colomea, am respins câteva atacuri rusești luându-i dușmanului 8 puncte de razim. Mai în jos, pe valea Prutului e liniște.

Höjer.

Budapestă, 18 Maiu. Față de luptele dărzi din cele două săptămâni din urmă, ziua de eri s'a strecurat pe linia întreagă a frontului fără de evenimente deosebite. Armatate noastre au

mers înainte. Aripa, ce luase spre valea de sus a Nistrului a ocupat orașul Drohobicz. Am mai făcut 5100 prizonieri și 81 mitralieze. — Gen. Höfer.

Pe frontul anglo-franco-ruso-german.

Berlin, 14 Maiu. Pe câmpul de operații dela vest: Am zădărnicit atacurile vehemente ale Englezilor îndreptate în contra frontului nostru nou format la Ypern; dușmanul a suferit aici pierderi grele. Am câștigat din nou teren spre Hooge, pe drumul Menin-Ypern. Spre sud-vest dela Lille dușmanul a atacat după o puternică pregătire de artillerie numai pe unele locuri. Am respins toate aceste atacuri. Pe înălțimea Loretto, spre nord dela Arras, ziua s'a scurs relativ în liniște. N'au avut loc atacuri mari dușmane.

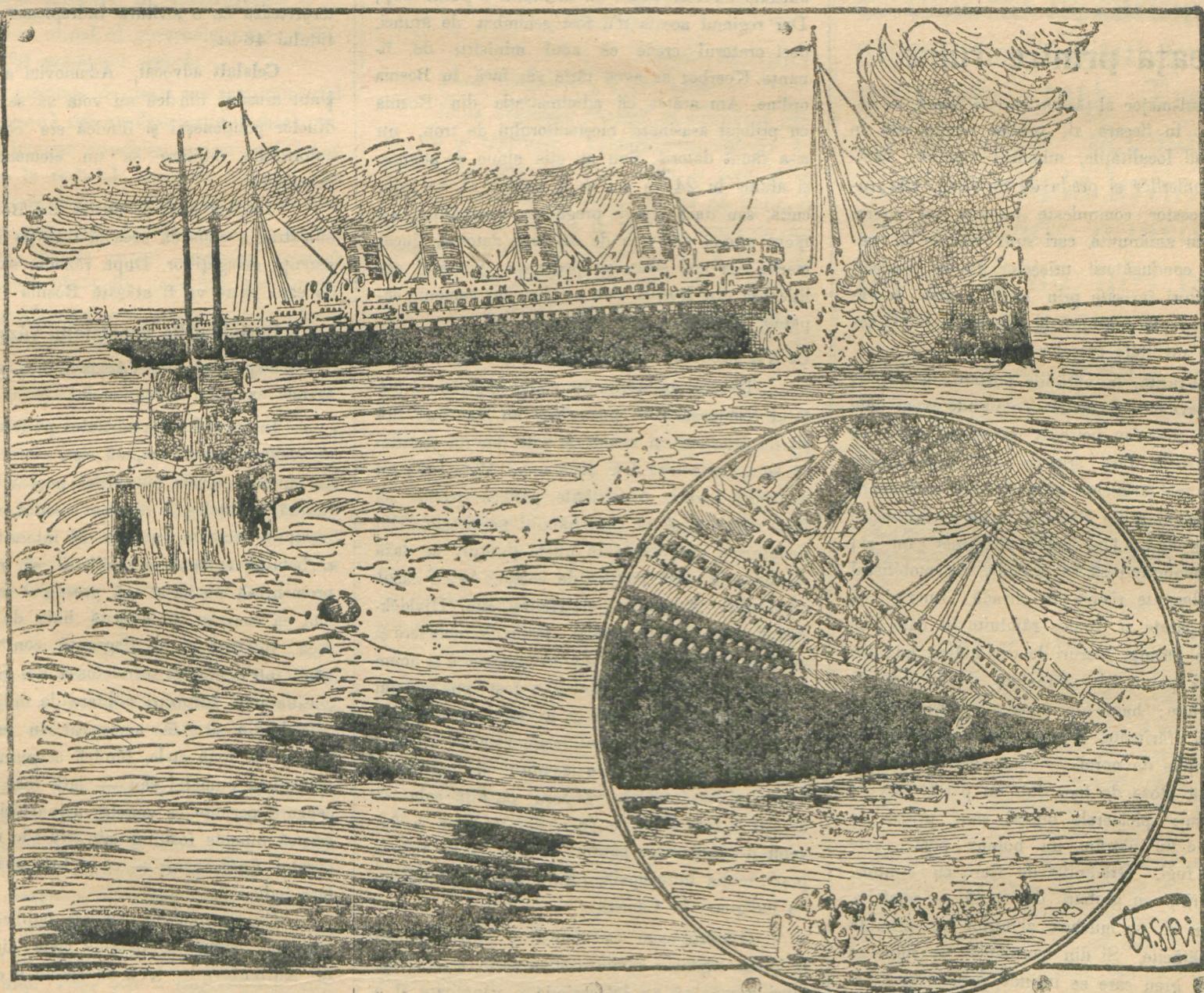
Perderile noastre cu ocazia părăsirii localității Carenny se pot socoti la 600—700 de oameni. Am zădărnicit iarăș atacul îndreptat de dușman în contra noastră spre nord-vest dela Berry-au-Bac având de gând să-și recucerească partea de tranșeu perdută Eșirile dușmanului îndreptate în contra noastră în Bois-de-Prêtre, — între Maas și Mosela — s'au izbit de focul nostru. La Hagenau am

silit un biplan francez, ca să se dea jos. Pe pasageri i-am făcut prizonieri.

La ost și sud-ost: La Sawle încă nu s'au terminat nici eri luptele. Întreprinzând o eșire nocturnă spre nord dela Njemen, la Dubița de jos, am prins 80 de soldați dușmani. Spre vest dela Prasnîs, unele detașamente din corpul I de armată de Turchestan au pătruns după patru atacuri nesuccese până în partea dinainte a tranșelor noastre. Seara însă l'am scos pe dușman de pretutindeni cazăndu-i perdeți grele și luându-i 120 de prizonieri. Avantrupele armatei generalului Mackensen stau înaintea Przemyslului și pe țărul stâng al Sanului inferior. Oștile aliate continuă urmărirea dușmanului parte în direcția Dolinei, parte spre Palanice, peste Kielce. Rușii nu și-au putut ținea nici pozițiile dintre Kielce și Inovrodz, ci bat și aici în retragere repede.

Berlin, 14 Maiu. Pe câmpul de operații dela vest: La Steenstraate, lângă canalul Ypern am respins un atac de noapte dușman, Ne-am continuat ofensiva pe drumul St. Julien—Ypern și am progresat pe acest drum. Am făcut prizonieri 3 ofițeri și 60 de oameni capturând și o mitralieză. Numărul prizonierilor nerăniți făcuți, începând cu ziua de 22 April lângă Ypern se ridică la 110 de

Scufundarea marelui vapor englez „Lusitania”.

In partea de sus a chipului din foaia noastră de azi, se vede vaporul „Lusitania” în deplină mișcare pe întinsul oceanului Atlantic. Dar când era aproape de coastele mării către Anglia, l-a ochit marinarii germani, cari de grabă au aruncat, cu ajutorul unui submarin (vaporaș ce umblă pe sub apă) un glonț numit torpilă, (un fel de bombă), care nimerind tocmai

în despărțământul de mașinării al vaporului „Lusitania”, l-a găurit și l-a făcut să se scufunde în timp de vră 20 minute după aceea. Glonțul acela a fost îndreptat din partea dela stânga (cum se vede în mijlocul chipului) și s'a dus pe unde se văd valurile apei (locul cel cu alb) deadreptul în partea dinainte a vaporului, unde nimerind în mașinării, a produs explozia și scufun-

darea lui. La partea din dreapta a chipului se vede cum se scufundă uriașul vapor, iar o seamă de pasageri caută să scape de moarte, aruncându-se în barce, cu cari au pornit pe întinsul mării, în speranță că le va veni cûrând ajutor. Alți mulți sunt însă tot pe bordul vaporului, de unde neavând cum să scape, și văd moartea cu ochii.

ofițeri și 5400 de soldați; la aceștia se mai adaugă apoi 500 de prizonieri răniți. Spre sud-est dela *Lille* s'au iscat și eri lupte violente de artillerie. Cu infanterie însă nu ne-a atacat dușmanul aici. Pe înălțimea *Lorette* am respins cele mai multe încercări de-a dușmanului de-a ne ataca. În urma unui atac al său dat spre nord dela linia acestor înălțimi dușmanul a ajuns până în partea dinainte a tranșelor noastre; l'am respins însă cauzându-i perdegi grele. Cu ocazia evacuării locuitorii *Carency*, precum și a unei părți din *Albain* am pierdut — după cum am constatat acum — un tun de tabără, care a fost zidit în pământ în linia noastră primă de luptă, precum și 5 aruncătoare auxiliare de mine; ne-a recucerit mai departe dușmanul 5 tunuri, pe care le capturaserăm noi mai nainte dela el, și anume trei tunuri-revolver și 2 tunuri mari, care serveau drept aruncătoare de mine. Spre nord dela *Arras* situația a rămas în general liniștită. Spre sud dela *Ailly* și spre est dela *Maas* am ocupat câteva tranșee dușmane, în timp ce am făcut prizonieri 52 de soldați răniți, iar 566 nerăniți, între carei și un comandant de batalion. Am respins cele trei atacuri, pe care dușmanul le-a îndreptat în contra pozițiilor noastre situate lângă drumul *Essey—Flirey*. Cu ocazia eșirii, pe care am întreprins-o în zori de zi la *Bois-de-Prêtre* am ocupat un tranșeu dușman și am făcut căiiva prizonieri.

Vieața printre ruine.

Statul-major al țărilor care se luptă, cu regularitate, în fiecare zi, trimit comunicate în care se văd localitățile, numărul morților, răniților, prizonierilor și prada de războiu. Dar îndărătul acestor comunicate bănuim un enorm dezastru cu amănunte, care sunt trecute cu vedere de conducătorii uriașelor lupte. Scrisori dela luptători furiose prin țările neutre desvăluiesc viața reală, măruntă și adevărată, din tranșee și din pivnițele orașelor în ruină.

In Franța, în bătăliile purtate la depărtare de câteva sute de metri — de unde avem date mai sigure, — s'au petrecut groaznice fapte, ca într-un războiu fără cruce. — Orașe asupra căror au fost aruncate ghiulele, în răstimpuri, și de Germani și de Francezi, n'au astăzi nici o clădire întreagă. Un coperiș răsturnat, un zid crăpat amenințând să se prăvale, tot mobilierul odăilor elegante risipit în stradă. Liceruri cu jertfe împărate și frumos rânduite în case, sau dăruite de părinți, liceruri de cari atâtea amintiri îl pot legă pe-un om sfărâmate de blocuri de piatră năruite; haine de femei, păpuși, saltare cu scrisori sfărimate, și scrisorile împrăștiate pe drum, stropite de noroi — toate acestea sub o neconvenită ploaie de foc. Sub un părete se vede un cadavru; picioarele numai sunt prinse de ruine — e un bătrân, un bolnav poate, care n'a putut fugi. Grădinute de flori, cu straturi, cu trandafiri, cu globuri de sticlă — nimicite. Pe garduri și pe muchea zidurilor se primblă măte sălbătăcite. Si din mormanele de ruine se ridică fum greu care se întinde peste orașul distrus, ca o negură pe ape dimineață.

In privințele orașului stau soldați, sau ofițeri. In pământ sunt săpate odăi: sufrageria, odaie de dormit, cabină pentru telefonist. Pe parteri atârnă tablouri, salvate dintre ruine, — unele ne atinse altele bobotite de căldură. Masa se servește cu tacâmuri de argint. Sunt paharele de cleștar. Si în timpul luptelor dela suprafață, bucătarul liniștit frige un curcan sau mestecă o ciulama. La masă ofițerii se inseninează; ciocnind un pahar de vin, cântă; și veselia infrățește su-

fletele. Din când în când numai, când vre-un soldat deschide ușa pivniței, se aud în depărtare bubuiturile. Noptea târziu când fiecare se odihnește pe un pat comod, când chiar răsletele bubuturi încețează, de acolo, de sub pământ pornește gânduri de înfrângere viitoare între oameni, între acești oameni cari astăzi se ucid între dânsii, iar mâne se vor saluta prietenește pe străzile Parisului sau ale Berlinului.

Două interpelări în camera din Budapesta.

Mercuria trecută camera din Budapesta, a fost martoră la două interpelații foarte interesante, făcute de doi deputați, care pot spune astfel de lucruri, ce la alții nu li-e îngăduit să le aducă în vîlă.

Deputatul poporul George Szemreșán a spus următoarele:

Camera a fost convocată pentru a da tărie națiunii în acest războiu cumplit, de a da orice sprijin armatei, și de a mulge buruiana, care amenință să căștige teren. Voiu să mă ocup de unele manifestări, care ating stările politice din Bosnia Herțegovina și sudul Ungariei.

„După atentatul dela Serajevo, am arătat în Cameră la 15 Iulie anul trecut, că propaganda pentru o mare Serbia a umplut Bosnia și Herțegovina precum și părțile de sud ale Monarhiei. Am arătat atunci că neștiință, incapacitatea și zăpăceala organelor administrative din ținuturile anexate au fost cauza eșui atentatului a putut reuși. Dar regimul acesta n'a fost schimbat de atunci, deși oratorul crede că noul ministru de finanțe Koerber ar avea tăria să facă în Bosnia ordine. Am arătat că administrația din Bosnia cu prilejul asasinării moștenitorului de tron, nu și-a făcut datoria. Sau nu știa nimic de atentat și atunci în 24 de ore ar fi trebuit să fie înlocuită, sau dacă știa de pregătirea atentatului, să a făcut atunci vinovată de călcarea datoriei, încât merită cea mai strănică pedeapsă. Aparatul polițienesc din Bosnia este condus de oameni capabili. Deputatul cere înlocuirea lor.

Ce s'a făcut cu sârbii din Ungaria de sud?

Trecând la stările din sudul ungariei, deputatul Szemreșán a spus: Nici un stat nu-i lipsește de trădători și spioni, și e de datoria statului să se apele contra lor. Si în sudul Ungaiei sunt asemenea cazuri. Autoritățile politice trebuie să facă neputincioși pe acei bănuitori politice. Din nenorocire, autoritățile în unele ținuturi se lasă conduse de cauze politice de partid. Așa e cazul advocaților Adamovici și Hadzsi din Ujvidék. Ambii sunt oameni corecți, demni de încredere și au fost internați fără motiv. Adamovici e și acum internat la Debreștin, Hadzsi a fost pus numai sub urmărire. Dar după ce acesta a scris o scrișoare fișpanului, în care recunoaște că a mers pe o cale politică (el e membru al partidului 48-ist) și că în viitor va porni pe altă cale — dânsul a fost lăsat în pace, din trădător a devenit deodată mare patriot și ales chiar în reprezentanța municipală. (Mare sgomot și strigăte de indignare în Cameră)

Oratorul cere ca ministrul președinte să îndrume organele administrative ca în aceste vremuri grave, să nu întreprindă o vânătoare și o prigonire contra unor cetățeni și patrioți cinstiți.

Răspunsul contelui Tisza.

Prim-ministrul vorbind întâi de opera denuncianților (aceror, care fac arătări), a spus, că datoria statului e să apele pe nevinovați contra denuncianților. Ar fi dăunător și pentru interesele militare, să se dea crezare unor denuncianți, urmărindu-se nevinovații.

Deputatul Szemreșán (întrerupând): Așa se eava nici nu se întâmplă.

In chestia internărilor de bărbăți polițiști, contele Tisza a declarat. La izbucnirea războiului, s'a văzut că autoritățile militare au făcut arestări în massa de persoane suspecte politice.

In contra acestei procedări a fost datoria noastră să intervenim. Căci numai anumite delicte concrete intră în competență autorităților militare, dar nu suspectări de ordin general, care se referă la părerile politice ale unei persoane. Aceasta intră în competență numai a organelor politice, îi în asemenea cazuri autoritățile militare pot proceda numai în înțelegere cu autoritățile civile.

In Ujvidék s'au făcut mai multe arestări, fiindcă acest oraș se află lângă cetatea Petrovaradin. S'au arestat vre-o 34 cetățeni suspecți politice. Am rugat pe comisarul guvernamental, baronul Tallian, să se puie în legătură în aceste chestiuni cu autoritățile militare. Rezultatul a fost că 17 cetățeni au fost puși în libertate. Iar cealalți să rămâne internați, dacă nu voiesc să se supună unei supravegheri polițienești într'un anume oraș.

Deputatul Szemreșán: Au fost amenințați cu spânzurătoare! Ar fi fost proști să se lase și fi arestați.

In ce privește pe advocații numiți de interpelant, declară că advocațul Hadzsi a fost un conducător pronunțat al sârbilor radicali. Dacă îs'a cerut o declarație liniștită asupra ținutelor lui politice — aceasta nu s'a făcut cu referință la un anumit partid politic, ci la renunțare, la agitația ultra-sârbească. E urât că acestea se interpretează ca o lovitură îndreptează contra partidului 48-ist.

Celslalt advocaț, Adamovici a fost mereu ținut arestat, fiindcă nu voia să se supună ordinelor polițienești și fiindcă era considerat de autoritățile militare ca un element agitatoric primejdios.

Vorbind apoi de știrile din Bosnia, prim-ministrul a spus că această discuție intră în competența delegaților. După războiu se va hotărî de care parte va fi atașată Bosnia.

Destăinuirile deputatului Vázsonyi.

Deputatul V. Vázsonyi face apoi următoarele expuneri senzaționale:

In tot timpul războiului punctul de vedere al cenzurei presei era, că este interzis ziarelor să publice numele militarilor puși sub cercetarea judecății. Înțeleg și apreciez scopul ce se urmărește prin aceasta, anume că interesul purtării războiului, reclamă ca militarii să nu fie compromiși, să nu să atingă prestigiul armatei. Dar iată că cenzura în această linie de purtare se face vinovată de o flagrantă contracicere. Pe când într-o afacere scandaloasă din Segedin, în chestia unei furnizări militare de milioane — un oficial din armată amestecat în ea, e indicat numai cu două steme, fiindcă cenzura n'a permis pomenirea numelui său — iată însă că aceeași cenzură permite ca ziarele monarhiei să pomenesc numele fostului ministru de războiu, generalul Auffenberg — că a fost pus sub cercetare judiciară.

Care e motivul acestei publicări demonstrative? După informațiile mele din anturajul lui Auffenberg — știi că acesta a declarat că nu e de loc dispus să joace rolul lui Benedek, și s'a exprimat de aceia fară nici o rezervă asupra unor faze din actualul războiu.

In comunicatul ce a fost permis de cenzură ziarelor să fie publicat despre generalul Auffenberg — nu i s-a înregistrat însă faptul că Auffenberg a fost arestat în închisoare preventivă la 26 Aprilie. In comunicat se spune numai că cercetarea contra lui Auffenberg nu se referă la actualul războiu, ci la activitatea lui Auffenberg ca ministru de războiu, la 1912.

Atunci chestiunea aceasta nu are să o judece justiția militară, ci parlamentul, sau delegațiunea, față de care ministrul e legal răspunzător.

E regretabil că nu i-se dă voie fostului ministru de războiu să vie în atingere cu advo-catul său, ca să se apere. Până nu i-să comunicații advo-catului, cauza ce ce i-se aduce lui Auffenberg, de ce i-se răpește unui fost ministru dreptul de apărare ce i-se concede unui sim-pu infanterist, pus sub acuză? În absența lui Auffenberg, s'a făcut o perchezitie în casa lui și s'au confiscați documente cari nu se referă la activitatea lui ministerială, ci la lupta dela Komarov. S'a retras și decretul prin care monarhia a acordat titlul de baron „de Komarov“. Acum în închisoare preventivă Auffenberg e supus la un rogiș foarte sever. Plimbarea în curtea închisoarei îi este interzisă. Aceasta nu are nici un scop, căci la un bătrânu de 63 de ani nu poate fi vorba de fugă.

E de neînțeles cum se trece sub tăcerel anume persoane militare, trase la răspundere, pe când cercetarea contra lui Auffenberg e făcută cu mare sgomot.

Deputatul Vaszonyi cere de aceea guvernului să-l amurări asupra arestării generalului Auffenberg.

Interprelarea aceasta a produs mare senzație în Cameră.

Știri din România.

Intre popor și Dinastie:

Organul oficial al guvernului român »Vîitorul« publică următorul articol:

De-o jumătate de veac, sub acoperământul comun, pe care-l ridica diplomația, ferbeau porțile unor interese deosebite, cari au explodat cu atâtă putere în răsboiul european. Cei cari n-au avut prevederea unei pregătiri întelepte, vor trece clipele unei grele ore. Sacrificiile ce li se vor cere pot să inghită însăși existența națiunii, care n'a folosit nimic din invățămintele Iстории.

Popoarele mici sunt cele mai amenințate și imprejurările le cer ultima sfârșire în vîltoarea de patimi și de interese contrari ce prezidă la prefacerea situațiunilor de azi.

Poporul dintre granițele României avea și avut timpul unei renașteri la viața europenească, din care-l scosese suferințele atâtămar de ani.

Sub conducerea unui Rege întelept și vi-teaz, cu ajutorul unor bărbați de stat cu multă dragoste de neam și desinteresare, România a luat locul ce i se cuvenea în concertul statelor europene.

Evenimentele de azi nu ne-au găsit nepre-gătiți și poporul român strâns unit în jurul Tronului așteaptă cu incredere în putere lui de viață vîjelia ce să deslăgnă cu atâtă furie peste vechiul continent.

In clipele mari privirile s'au îndreptat către tron: așa a fost la 77, așa la 1913. Azi, urmării Regelui Intelept și mare pășesc pe aceiași cale trasă atât de hotărît de Aeela, care a prezentat la renașterea României moderne.

Dacă trecutul ne-a fost asigurat de Aceata ce odiincheie la Curtea de Argeș și prezentul este încredințat unui Rege care a luat parte la activitatea de fiecare zi a poporului ale cărui destine îi sunt încredințate, — viitorul surâde prin promisiunile ce insușirile alese ale vîrstăriului Dinastiei ni le dă. Crescut sub autoritatea obiceiurilor Regetui Carol și în simțimintele unei educații naționale — Prințipele Carol de România a inaugurat activitatea sa printre mare opera de viitor. Legiunile de cercetași — ostașii de mâine — au răsărit de pe urma unei idei să-

nătos azvârlită în constituția publică. Roadele date arată că poporul înțelege opera de prevedere pe care Moștenitorul Tronului o face ca un demn conducător al zilelor de mâine.

In vremurile turburi de azi, asigurările ce ne dau trănicia unei conduceri sănătoase pe care Dinastia română o imprimă Tărei, indrituiesc și mai mult speranțele cele mai frumoase pentru viitorul neamului.

Criza în partidul conservator se agravează.

Deși majoritatea partidului conservator a exprimat încrederea sa în actualul șef, d. Al Marghiloman, — adversarul acestuia, d. Neculaie Filipescu nu se dă bătut și împreună cu partizanii lui continuă campania.

Trecăd peste cercul de competență al președintelui clubului conservator din București, care este fostul ministru d. Ioan Lahovari, d. Filipescu a convocat pe membrii clubului la o conferință. Au luat cuvintul d-nii Mișu Cantacuzino, Barbu Delavrancea, dr. Giani și Nicu Filipescu, apărând politica lor războinică, pentru tripla Întelegeră, și acuzând iară pe d. Marghiloman de germanofilism. D. Delavrancea a cerut ca să fie ales șef d. Filipescu Comitetul clubului a fost convocat pentru a mai lua și alte hotărâri.

Scrisori din Bulgaria.

Ce cere Bulgaria tripletul întelegerii — Rusia vrea să vătene neutralitatea Bulgariei. — Rusia minează gurile Dunării.

Sofia 28 Apr. v.

Ziarul bulgăresc „Volia“ scrie:

Italia negociază deodată cu amândouă părțile, ce se războiesc. Profitând de situația lor grea ea le oferă condiții aspre și greu de realizat. Guvernul italian e convins că Italia va primi fără să intervie în răsboiu destul de mari teritorii. Orice nereușită simțitoare a unuia din cei ce se bat găsește Italia gata pentru noi celeri. Cu cât forțele pe câmpurile de luptă se fac tot mai egale și se micșorează, cu atât Italia își sporește pretențiunile.

In această situație favorabilă în care Italia poate numai să ceară și să primească, noi nu vedem ce ar impinge Italia să între în horă. Istoria politică a acestei țări ne arată că grație dibăciei diplomatici sale Italia a avut totdeauna câștig de cauză și aceasta în imprejurări mult mai nefavorabile decât cele în care se află azi. Iată de ce suntem inclinați a crede că Italia se va da îndărăt și se va sfora să câștige totul pe calea pertrărilor.

Față de această ținută a Italiei, guvernul bulgar e constrâns să păstreze politica de neutralitate. Nu putem fi cei dintâi cari să intervenim în răsboiu. Guvernul actual nu poate să negocieze când puterile triplei întelegeri nu vreau să-i garanteze cel puțin o parte din pretențiunile pe care le-a formulat. Asemenea Greciei care propune sprijinul său sub anumite condiții. Bulgaria are și ea condiția sa.

* * *

Se comunică telegrafic din Burgas, oraș în apropiere de granița Turciei, că deputatul socialist Harlacoff, înțând o conferință la clubul partidului din acea localitate a arătat că guvernul bulgar ar avea semne destul de serioase, că Rusia din calcule de ordin militar și politic, ar avea de gând să vătene căt de curând neutralitatea Bulgariei, debarcând pe coastele mării Negre între Burgas și granița Turciei un corp de expediție care să înainteze apoi spre Constantinopol.

Făcând această senzațională destăinuire,

deputatul Harlacoff a adăugat că este tare convins, că atât guvernul său și poporul bulgar, vor să să-și facă datoria față de provocăriunea Rusiei aruncând în mare pe năvălitori.

Dacă guvernul nostru — a spus d. Harlacoff —, nu va să-și facă îndestul datoria, e datoria poporului ca ridicându-se în masă, să nimicească trupele ruse, cari odată intrate în Bulgaria, nu o vor mai părăsi, considerând-o ca o țară cucerită“.

Destăinuirile deputatului socialist, au făcut o enormă impresie în toată Bulgaria.

E de notat că până în prezent, guvernul nu le-a desmîntit, cu toate că sunt înregistrate de toate ziarale.

Comandantul vaporului comercial „Bulgaria“ care face curse între Varna-Burgas și Odesa a raportat ministerului de răsboiu că Marea Neagră e în întregime minată de flota rusă, aşa că navigația vaselor comerciale, a devenit absolut cu neputință.

In acest raport comandantul vaporului „Bulgaria“, arată că minarea mărești se întinde și pe malul românesc și în special la gurile Dunării, unde a putut observa personal două mine, care plutesc în dreptul orașului Sf. Gheorghe, adevărat pe locul unde brațul Dunării Sf. Gheorghe se varsă în mare.

Comandantul bulgar cere în raportul său, să se ordone incetarea curselor, căci el își declină orice răspundere, în cazul unei eventuale catastrofe a vasului.

E datoria fie căruia de a subscrie la noul împrumut de stat! Trebuie, ca și prin aceasta să contribuim la invingerea glorioaselor noastre armate. Banii ni-i putem depune mai sigur, cu camăta cea mare și nu ne putem teme de nici o perdere.

Stirile Săptămînii.

Sibiu, 20 Maiu n.

Măntuit prin cartea de rugăciuni. Un subofițer silezian, care a luptat în armata germană în contra Rușilor, a fost lovit de un șrapnel tocmai în mijlocul spatelor, a rămas însă nevulnerat. Plumbul a trecut prin vasul de tinichea și prin raniță, dar s'a oprit în cartea de rugăciuni pe care subofițerul o primise la plecare dela evlavioasa lui mamă și pe care a purtat-o pretutindeni cu sine. Revista germană »Illustrirte Leipziger Zeitung« a dat o bună reproducere fotografică a acelei cărți de rugăciuni. Cu o sticla măritoare se poate vedea că este o carte jidovească de rugăciuni, având pe o față rugăciunile scrise în jidovește, iar pe cealaltă față în traducere nemțescă. Sus pe o pagină se poate citi titlul: „Morgen gebet“ (rugăciune de dimineață), iar în locul în care s'a oprit plumbul se găsesc cuvintele: „Dennoch sind wir dein Volk, Genossen deines Bundes, Söhne deines.., dem du die schönste Verheissung auf dem Berge Moriah gabst (Totuș suntem noi poporul tău, părășii ai legămantului tău, fi ai... tău, căruia i-ai dat pe numele Moria cea mai frumoasă făgăduință).“

E foarte semnificabilă această întâmplare. Dar poate că nu fiecare rugăciune pe care o mamă evlavioasă o dă tipără fiului ei ori cu gura ei o preziniță zilnic înaintea Tronului dumnezeesc, măntuiește într'adevăr viața pământescă a aceluia fiu; dar acea rugăciune poate face, mai mult decât alte mijloace, ca sufletul fiului să fie păstrat cu credință pentru făgăduința cea mare, pentru viața de veci. Aceasta e cel mai mare efect al rugăciunii unei mame pentru iubitul ei fiu.

Aeroplan austro-ungar aruncă floră asupra Severinului. Din T.-Severin se anunță cu data de Duminecă: Az la orele 11 dimineața a trecut în sbor deasupra orașului nostru un aeroplan „Taube“ venind din Austro-Ungaria. Aviatorul a aruncat un mare buchet de liliac și garofane, de care era legat un tub de tinichea în care se afla o scrisoare, cu următorul conținut:

— „Corful aviatorilor din Austro-Ungaria transmite salutări primarului și locuitorilor din Turnu-Severin“.

Buchetul a căzut în curtea locuitorului Nicolae Vălceanu, din str. Fraternitatei, iar scrisoarea a fost găsită și deschisă de către copilul acestuia. Sosind la fața locului comisarul Mănnăstireanu, a ridicat buchetul și scrisoarea, predându-le polițiaiului Bunghetianu și căpitanului Stănescu din reg. 17 Infanterie, cari au sosit de asemenea la fața locului, puțin mai târziu. Aeroplanul s'a întreprins în direcția Cladovei și Techiei, de unde s'a tras asupra să număroase focuri de armă și tunuri-revolvere de pe vapoarele rusești. După o oră de recunoașteri, aviatorul s'a înapoiat în Austria-Ungaria.

Burdea a căzut. Temutul deputat al Caransebeșului Constantin Burdea și-a depus săptămâna trecută mandatul său de deputat. Cu el se duce de pe câmpul luptelor noastre politice un om de la guvernului, care a luptat totdeauna împotriva intereselor românești. Trebuie să ne bucurăm și noi deci de căderea acestui om, care, după cum scrie ziarul „Az est“ a trebuit să se depărteze din casa deputaților, deoarece s'a amestecat în gheșeșturi cu opinci, liferând pe prețuri de tot mari.

Scufundarea transatlanticului „Lusitania“. Vineri după amiază la orele 2 a fost scufundat de un torpil german marele vapor transatlantic „Lusitania“ la 8 mile de stațion a radiotelegrafică Old Head of Kinsale în apele Irlandei. Partea cea mai mare a călătorilor s'a încațat. Pe bordul vaporului se aflau, după stările mai nouă 2160 persoane, dintre cari au putut fi salvați doar 658. — Pierderea vaporului „Lusitania“ a pricinuit o adâncă impresiune la Londra. Bursa din New-York a fost extrem de agitată; toate cursurile au scăzut.

Ziarul «Nieuwe Courant» comunică că pasagerii vaporului „Lusitania“ povestesc că acest vapor a fost scufundat de două torpile aruncate de două submarine germane; una a atins vaporul în compartimentul mașinelor, iar cealaltă la proră. „Lusitania“ s'a scufundat repede; atunci s'a produs o panică pe bord. Printre pasageri se găsea D-l Kessler, regele vinului de Champagne și Dl Hearst, mare proprietar de ziare în Statele-Unite. Valoarea vaporului „Lusitania“ făcă incărcătura ei era de trei milioane lire sterline. — Legația engleză din Haga a primit o telegramă dela Ministerul de externe din Londra care zice că printre pasagerii de cl. I. se găseau 179 englezi, 106 americani, 3 greci, un suedez, un elvețian; în clasa II-a erau 621 englezi, 65 americani, 3 ruși, 5 francezi, un belgian, un italian și 2 necunoscuți. În III-a se găsea 204 englezi, 39 irlandezii, 13 scoțieni, 59 ruși, 17 americani, 21 persieni, 3 greci, 4 norvegieni, un mexican, și un finlandez.

Ziarul „Berliner Tageblatt“, publică o telegramă din Londra primită pe cale indirectă, prin care se povestește următoarele declarații: pe cari unul din călătorii americanii salvăți de pe „Lusitania“ le-a spus ziaristilor englezi:

— Puțin după plecarea „Lusitania“ dela New-York, dispoziția generală pe bord era cam apăsătoare din cauza nervozității pe care a provocat-o la mulți călători indemnurile făcute cu stăruință de a nu pleca. Dar pe cât ne apropiam de ținta călătoriei noastre, cu atât dispoziția bună revenia și mai mult. Aceasta, cu atât mai mult cu cât vremea era splendidă și înțeala vasului era extraordinar de mare. Primejdia submarinelor nu ne prea neliniștea. Abia, măsurile cari au fost luate de vapor când ne-am apropiat de regiunea declarată zonă de războiu și blocare, ne-a amintit că este stare de războiu. Pe bord să interzise aprinderea lămpilor și cum înopta, bordul „Lusitania“ era în plin întuneric. Muzica nu cântă și se încunjura orice sgo-mot care putea fi evitat. Ofițerii vaporului linisteau pe călătorii cari întrebau de rostul acestor măsuri și în ton glumești preveeau să fie gata la orice. Nimeni nu lăsa, însă în serios ideea că ar fi într'adevăr vre-o primejdie pentru vas. Si astfel sosi și ziua nenorocită de Vineri. Massa comună a pasagerilor de clasa I-a a fost luată ca de obicei și a decurs în mod normal, sfârșind la ora 2 p. m. Cei mai mulți călători s-au retrăsi în cabinele lor; foarte puțini au rămas pe bord ca să privească întinsul liniștit al apei. Nici un vas nu era în apropiere pe suprafața oceanului. Pe orizont să zărea un steag, care mai târziu, s'a dovedit a fi fost al unui torpil englez.

Deodată auziră un poenit surd cam din mijlocul vasului. În aceeași clipă se produse o explozie îngrozitoare. Vasul se apleca așa de tare, încât partea aplecată atinsese cu bordul suprafața apei. Mulți pasageri căzură în apă în clipa aplecării bruse a vaporului. Panica izbuină înăuntru între călători. Era îngrozitoare această panie. Numai ofițerii și întreg echipa-giul, „Lusitania“ au dat dovadă de un sânge rece care merită să fie relevat.

Bărcile de scăpare se umplură curând. Nu trecuți nici 5 minute dela explozie și primele bărci lansate, porniră pe apă Salvarea călătorilor surprinsi de catastrofă în cabine sau saloane, au întimpinat multe dificultăți. Aceasta explică și faptul că multe din bărcile de scăpare au plecat fără să fi avut toate locurile ocupate.

In acest timp „Lusitania“ se scufunda tot mai mult. Bărcile de scăpare se îndepărta repede ca să nu fie cuprinse în vârtej. Câteva minute mai târziu „Lusitania“ fu cu totul înghițită în valuri.

Un c.a. după producerea catastrofei, se apropie de noi un torpil care ne lăsa pe bord.

După părerea mea, trebuie să se fi înecat puțini călători, deoarece silența de scăpare a venit foarte curând.

In comuna Beclan, com. Făgăraș, doi pescari s'a dus în 8 Mart. cu cinu pe Olt să prindă pești. Din nenorocire s'a răsurnat și au căzut în apă. Cinul s'a înecat și cădavril lui nu s'a găsit nici până azi. Femeia înecatului Mateiu Gramă se roagă, dacă cineva știe sau l-ar găsi, din satele cari sunt pe lângă Olt, să o înștiințeze.

Băile din Ocna-Sibiului. Din parte inspectoratului de băi reg. din Ocna aflăm, că o parte a băilor, ce funcționează, — baia caldă comună — pe timp nehotărât nu se deschide și nici nu se pot folosi certificatele, ce îndreptățesc la Bilete cu favor, înzestrare cu ortografie. Ele trebuie și în anul acestă din nou întărite. Băile de vana, lacurile din mijloc inhalajunea, masagiul și aşa mai departe s'a deschis.

S'a pierdut o bivolă de 12 ani, cămăgălașe sămnul nu se cunoaște bine. Cine o va afla să se adreseze lui Coman Bratu Poplăka 437.

Mașiniști pentru mașini de secerat Lipsa pricinuită de războiu în puterile de lucru cu mâna și cu jugul, aduce cu sine folosirea mal cu stăruință a mașinilor agricole. După ce însă folosirea mașinelor reclamă cunoștințe temeinice speciale, și după ce în urma intrării în armată a mașiniștilor calificați, asemenea mașiniști nu se găsesc în tot locul, ministerul de comerț a făcut dispoziții, ca la lucrările de secerat și de îmblătit cu mașini, să stea la dispoziție (la îndemnă) un număr corespunzător de mașiniști calificați. În acest scop a îndrumat direcțiunile școalei superioare industriale din Kassa și Seghedin, apoi direcțiunile școalelor de specialitate de industria lemnului și a metalului din Györ Cluj, M.-Oșorhei și Pozson, să ia pe frecvențanții mai serioși și mai maturi din cursul III ai școalei industriale superioare și din cursul III și IV ai școalei de specialitate industrială, să-i introducă în cunoștințele teoretice și practice ce se referă la manuarea, folosirea și montarea mașinelor simple de secerat, a mașinelor de secerat ce așază mănușchii și ale acestora cari leagă snopii, și în același timp, să-deprindă și la repararea lucrurilor ce s'a strică la aceste mașini. În legătură a mai luat și dispoziția, ca în scopul calificării personalului trebuincios la munca seceratului, direcțiunile școalelor amintite, cum și cele ale școalei superioare industriale din Buda-pesta, apoi a școalei pentru industria metalului din Dobříš și din Miskolc și a școalei pentru industria lemnului din Brașov, pentru cazul, că s'ar găsi 15 indivizi, să organizeze (înființeze), pentru lunile Aprilie-Iunie din a. c. cu 144 ore pentru partea teoretică și cu 60 ore pentru partea practică, cursuri pentru fochiștii căzanelor (gözkazánfűtő), pentru locomobile și pentru mănuirea mașineloas de îmblătit, la cari să poată fi primiți, în mod excepțional și tineri, cari au împlinit vîrstă de 16 ani.

Aducând acestea, în conformitate cu rescriptul ministrului r. u. de agricultură din 1 Mai c. Nr. 43.343/1915, la cunoștința obștei noastre atragem luarea aminte cu deosebire asupra cursului pentru mănuirea mașinelor de îmblătit, cu adausul, ca pentru deslușiri atât cu privire la participarea la cursuri, cât și la aplicarea de mașiniști a celor calificați la acele cursuri, să se adreseze deadreptul la direcțiunile școalelor industriale amintite mai sus.

Sibiu, 7 Maiu 1915.

Comitetul central al „Reuniuni române de agricultură din comitatul Sibiu“.

Pantaleon Lucuța, Victor Tordășianu, secretar
președinte

Sănătatea copiilor noștri, să-o păstrăm, e dorința tuturor părinților. În timpul din urmă cercețări amănuințite au constatat, că cele mai multe boale ale copilașilor nostri sunt pricinuite de bacterii (microbi), cari intră pe gură în corp. Mai întâi se așeză pe dinți și mai ales dinții stricăți formează un rezervor, în care se adună neinfectat bacteriile. Deja dinții laptelei pe cari fi au copiii se strică în chipul acesta. Dacă a pătruns odată stricăciunea în acești dinți, pe urmă se nimicesc și dinți, ce ies în anul al 11 și 12. Numai un mijloc este, de a te apăra și a nume, când încep copiii să umbla la școală, să le curenți dinții în toată ziua și cu multă grija cu un mijloc probat de dinți, cum este Calodontul lui Sarg. Numai astfel se pot păzi de imbolnăvirea dinții de lapte ai copiilor. Crema de dinți și apa de gură Calodont, recomandată de 26 de ani de doctori și dentiști, s'a introdus în toate statele culturale și se poate căpăta în toate farmaciile, drogerile, parfumeriile și alte preparări de aceasta sortă.

Cancelaria advocațială a lui Dr. Emil Babeș în Budapesta, începând din 3 Maiu st. n. se află: VIII. Szentkirályi utca 16. (Gróf Zichy-palota).

„La croitoria“ I. Petrușcu Sibiu strada Cisnădiei 30 să cauță 2-3 lucrători buni pentru lucru mare sau mic.

Rедактор республиканский: Dr. Ioan Broșu.
Председатель редакции: Ioan Heres.

Tiparul: „Tipografia Poporului“

„BUNGĂRZANA“, reuniune de credit și economii ca asociație în Bungard.

CONVOCARE.

P. T. membrii însorirei „BUNGĂRZANA“, reuniune de credit și economii, ca asociație în Bungard, se convoacă la a

XIV-a adunare generală ordinată

ce se va ține în 30 Maiu n. a. c. la 2 ore d. a. în cancelaria comună din loc, pentru peractarea următorului

PROGRAM:

1. Deschiderea și constituirea adunării generale.
2. Raportul general al direcției.
3. Raportul consiliului de inspecție.
4. Stabilirea bilanțului pro 1914.
5. Eventuale prelucrări.

Cu finea anului 1914 au fost 39 membri cu 39 voturi, în decursul anului în numărul membrilor și al votelor nu s-au făcut schimbări.
Bungard, 30 Aprilie n. 1915.

Direcția.

Activă	Bilans la 31 Decembrie 1914.	Pasiva	Spese	Profit și Perderi.	Venite
K f		K f		K f	K f
Cassa	590 99	Cvote	4240—	Interes dela imprumuturi	2.207 90
Imprumut	39.266 22	Depunerile spre finanțare	17.774 94	Provițiu	791 31
Efecte	195—	Fondul de rezervă	893 03	Interes transitoare restante	527 54
Interes, transitoare restante	527 54	Fondul economic	940 35		
		Cont curent	16.061—		
		Diversi	340 23		
		Profit curat	330 20		
	40.579 75		40.579 75		3.526 75
					3.526 75

Bungard, la 31 Decembrie 1914.

Toma Modran, director Nicolae Opris, casier Nicolae Imbăruș N. Boician Toma Ciora Nicolae Dregan, contabil
Subsemnatul comitet de supraveghiere am examinat conturile prezente și le-am aflat în deplină consonanță cu registrele principale și auxiliare.
George Modran, președinte Ioan Frățilă George Frățilă

Vinuri se pot căpăta

din anul 1913, cu 80 fl. litra la Andreas Müller Kiss-Selyk.

O trăsură

cu arcuri, care se poate întrebuița pentru ori și ce se vinde cu preț ieftin. Fleischbank Sagasse 25.

100 bucati coase

garantate „Vlaicu“ și cute (gresă, arceriu), se vând cu prețul de cumpărare la Max Wenrich Vizakua.

La același:

Foile de țigări Abadie, Club, Le Houssard și chibrite, foarte ieftin, în mare.

Nervi ce duc la desesperare.

Cele mai multe boale ale căror cauză e necunoscută sunt o urmare a nervilor slabii. Îți vin deodată o mulțime de dureri, nu se știe de unde, un rău vine după celalalt, aşa că nu om chiauș de nervi slabii într-un an poate avea 365 de boale. Sistemul de nervi e esofal și de aceea se produc tot felul de boale, cum este tremurarea membrelor, dureri în mușchi, nesimirea în unele locuri ale picioarelor, toane rele, stare de frică, greutăți la mănușe, oboselă și alte multe dureri, care sunt semnele nervilor slabii. Nu priviți ușuratice aceste măsurări ale naturii, deoarece

Boalele de nervi ne sugă măduva vieții.

Sărbătore de nervi nevindecă, se face tot mai grea și duce până la nimicire.

Ce ajută la asta? Precum sare și legumele fac apetit omului, astfel influențează și tabletele Kola asupra nervilor, dându-le viață.

Kola regulează hrana, escită stomacul, imbunătățește mistuirea și merită cu drept numele de „omorător de boală“. Înțelege că face corpul rezistent și capabil de a învinge ușor boalele. Kola dă viață și putere și întineră corpul. Luați un timp oarecare Kola și veți vedea, că bine vă face. Eu sunt cu desăvârșire convins, că Kola vă ajută și vă trimitem

cu totul gratuit o probă. Vă garantez că tabletele Kola veritabile nu contin nimic străcios, aşadar nu pot strica. Profesor Dr. Monnet, prof. Monosseu, Dr. Davidoff și mulți medici renumiți în lume se exprimă foarte mulțumitor asupra tabletelor Kola Gratuit vă adaug la probă, că vă o trimite și o carte instructivă și distractivă, care vă lămuște asupra multor lucruri vrednice de știință. Cereți probă gratuită astăzi încă, scrieți pe o cartă postală și adresați-a.

Heilige Geist-Apotheke Budapest VI Abt.

IULIUS GRAVENHORST,

—curelar în Orăștie-Szászváros, —

recomandă onoratului public magazia sa bogată de tot felul de hamuri pentru cai

Brâne pentru mijloc, curele Boeskor, curele — „Hosen“ (Hosenriemen), șea și tot soiul de unelte de călărit, ce se recer.

In afară de aceste sunt tot felul de articoli ce se țin aici cu prețuri căt se poate de ieftine. Se primesc comenzi și reparaturi, ce se vor face conștientios, repede și foarte ieftin. Rog pe mușterii din afară, să binevoiască a trimite lucrul ce vreau să îl predea spre reparatură, cu postă sau cu trenul (gyorsáru), iar eu cu întoarcerea postei îi voi împărtăși prețul reparării.

Cumpăr și vând tot felul de curele

Se primesc calfe și ucenici.

Cel mai vechi și mai mare institut finanțier românesc din Austro-Ungaria

„ALBINA”

institut de credit și de economii în Sibiu

Filiale: Brașov, Bozoviciu, Elisabetopol, Lugoș, Mediaș și Mureșoșorhei

Agenturi: Orșova, Sânmărtin, Sânnicolaușul-mare și Șeica-mare

Capital societar	K 6,000,000-
Fonduri de rezervă și penziuni	" 2,350,000-
Portofel de cambii	" 17,700,000-
Imprumuturi hipotecare	" 12,400,400-
Depuneri spre fructificare	" 24,500,000-
Scriuri fonciare în circulație	" 10,000,000-

Primește depuneri spre fructificare cu 5 5 1 0
2 0

după terminul de abzicere, plătind însuși darea de interes

execuță asemnări de bani la America și îngrijește încassări de cecuri și asignațiuni asupra oricărei pieșe, mijlocește tot felul de afaceri de bancă. — Orice informații se dău gratis și prompt atât de Centrala din Sibiu, cât și de filialele și agenturile institutului.

762

Direcțunea.

Atelier de curelărie, șelărie și cofărerie

ORENDT G. & FEIRI W.

(odinoară Societatea curelarilor)

Strada Cisnădiei 45 — SIBIU — Heltauergasse 45

Magazin foarte bogat în articole, pentru cărotăt, călărit, vânat, sport și voiaj, pochiști și provoțuri, portmonee și bretele solide și

alte articole de galanterie cu prețurile cele mai moderate. Cu-rele de mașini, cu-rele de cușut și legat, Sky (vârzobi) permanent în depozit.

Toate articolele din brașele numite și reparatura lor se execută prompt și ieftin. — Liste de prețuri, la cerere, se trimit franco.

Comande prin postă se efectuează prompt și conștiențios.

Mare deposit de hamuri pentru cai dela soiurile cele mai ieftine până la cele mai fine, coperioare (toluri) de cai și cofere de călătorie.

RENUMITELE

„TURUL”

Fabrică de ghete
societate pe acții
în TIMIȘOARA.

Cea mai mare fabrică
de ghete în monarhie.

GHETE TURUL

CONDUC
PRETUTINDENI

130 sucursale proprii.

Anual se fabrică:

900.000 părechi.

1200 muncitori și
împiegați.

Magazin succursală: în ARAD, — Palatul Minoritilor

bulevardul Andrassy Nr. 13.

MOBILE

lucrate solid și
conștiențios ...

EMIL PETRUTIU

Fabrică de mobile

SIBIU — NAGYSZEBEN, str. Sării 37

Specialist în:

— MOBILE DE TOT FELUL —
pentru tineri nou căsătoriți, mobilări
de hoteluri, vile, instituții, ca-
fenele și restaurații

— Telefon Nr. 47 — cu legătură în comitatul întreg

Atelier propriu de tapiserie

Se lucrează după planuri artistice

Săpunul de lapte de crin Steckenpferd

alui Bergmann & Co., Teschen a/Este

se bucură de cea mai mare simpatie și răspândire pretutindeni, multumită efectualui său și de cel mai bun și recunoscut mijloc în contra pistrelor și de cel mai recent întru susținerea unei îngrăjdări rationale a pielii și a frumuseții.

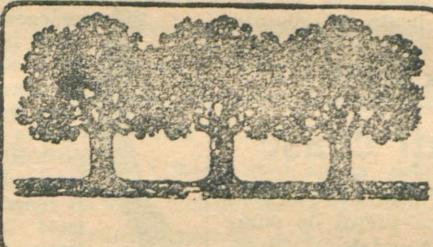
Mii de scrisori de recunoștință stau la dispoziție! Premiat de mai mulțiori! Fără precații la cumpărare și să se observe apărat la marca „Steckenpferd” și la firma deplină! Se poate căpăta (à 1 Kr.) în farmacii, drogerii și parfumerii etc. Asemenea se recomandă și probata cremă de crin „Manera” (à 80 fil. per tubă), care este de un efect minunat întru susținerea mâinilor la dame în stare gingește.

1850

Berea albă și neagră din Bereria dela Trei-Stejari

în SIBIU

este foarte bună și gustoasă!

Că berea
este băută
în locuri
că să poată
vedea și ce
aceea că cum
părătorii se
împutesc mereu